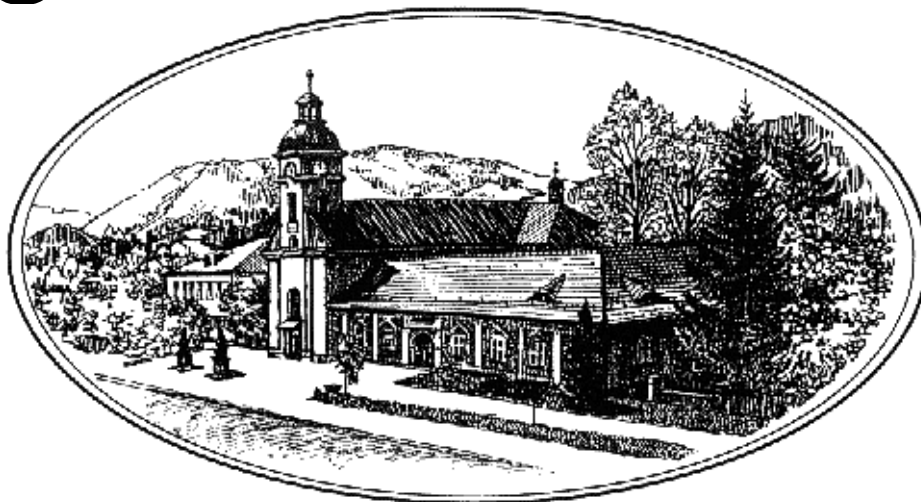

Po górach, dolinach...

Parafia pw. św. Klemensa, papieża i męczennika, w Ustroniu

Nr 1 (1232) 7 stycznia 2018 r.

Adres internetowy Parafii: <http://www.parafiaustron.pl>

E-mail Redakcji: barbaralanghammer@gmail.com

NIEDZIELA CHRZTU PAŃSKIEGO

Pan ześle pokój swojemu ludowi (Ps 29)

Jan Chrzciciel tak głosił: Idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby się schylić i rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzcitem was wodą, On zaś chrzcić was będzie Duchem Świętym. W owym czasie przyszedł Jezus z Nazaretu w Galilei i przyjął od Jana chrzest w Jordanie. W chwili gdy wychodził z wody, ujrzał rozwierające się niebo i Ducha jak gołębicę zstępującego na siebie. A z nieba odezwał się głos: Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie. (Mk 1,6b-11)

W perykopie Ewangelii św. Marek opisuje chrzest Jezusa.

Na samym początku skupmy naszą uwagę na pokorę i rozmyślanie w Bogu świętego Jana Chrzciciela. Jego pokora jest wręcz powalająca. Jan nie skupia uwagę na sobie, ale robi wszystko, aby jego słuchający uwierzyli tylko i wyłącznie w Jezusa.

Pomyślmy z wdzięcznością o osobach, które jak Jan Chrzciciel, po raz pierwszy przyprowadziły nas do Jezusa – do chrztu świętego. Ogarnijmy naszą wdzięcznością kapłanów, którzy udzielali nam sakramentu chrztu. To dzięki naszym rodzicom i kapłanom odkrywailiśmy wielkość, dobroć, miłość naszego Zbawiciela.

W dalszej naszej wędrówce po Ewangelii, zatrzymajmy się dłużej na słowach Jana: **On chrzcić was będzie Duchem Świętym.**

Czy jesteśmy świadomi faktu, że kapłan polewając naszą głowę wodą, chrzci nas również Duchem Świętym? Czy jesteśmy świadomi faktu, że od tego momentu, nasze ciała stały się Jego świątynią, w której przebywa i modli się z nami i za nas?

Popatrzmy z miłością na Jezusa, który wchodzi do rzeki i przyjmuje chrzest od Jana. Zrobił to dla nas. Chrzest Jana jest również spowiedzią – wyznaniem grzechów. Tak więc obrzęd chrztu Jana jest odrzuce-

niem dotychczasowego grzesznego życia. Poprzez zanurzenie – symbolizującego śmierć – człowiek staje się obmyty z grzechów. Chodzi tu przede wszystkim o oczyszczenie, uwolnienie się od brudów przeszłości, obciążającego życie i zniekształcającego go. Natomiast wynurzenie, oznacza zmartwychwstanie do nowego życia. Jezus zanurzając się w rzece Jordan przyjmuje grzechy wszystkich ludzi.

Jak już wspominałem wcześniej, wynurzenie symbolizuje Jego zmartwychwstanie. Pełne zrozumienie chrztu wyjaśnia nam dopiero Krzyż i Zmartwychwstanie. Bóg Ojciec potwierdza to słowami: **Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie.**

Jezus przyjmując chrzest od Jana, przyjmuje grzechy ludzkości i zanieś je na Krzyż, na którym odkupi każdą i każdego z nas, czego ukoronowaniem będzie Jego chwalebne Zmartwychwstanie.

Chrzest każdej i każdego z nas zanurza nas w Chrystusie i dzięki temu sakramentowi mamy swój udział w Jego zbawczej męce, śmierci i zmartwychwstaniu. Ukoronowaniem naszego życia będzie zmartwychwstanie i wieczne szczęście w niebie oglądając Boże Oblicze.

Czy pragnę również poprzez wierne zachowywanie przykazań i nauki Jezusa mieć w tym zbawczym dziele udział?

Czy przyczyniam się do budowania królestwa Bożego w sobie i wokół siebie?

Czy czujemy się umiłowanymi dziećmi Boga, który ma w nas upodobanie?

Panie. Spraw abym trwał w głębokiej radości, że jestem dzieckiem Boga. Prowadź mnie za rękę i posyłaj mi swego Ducha miłości i prawdy. Przytul mnie do swego Serca i pozwól doświadczyć, że Ojciec ma we mnie upodobanie. Amen. *Wasz brat Franciszek*

Z ŻYCIA PARAFII

w OKRESIE

01. 10. 2017 - 31. 12. 2017

- Sarna Jakub Filip
i Chober Magdalena;

- Polok Amelia Krystyna;
- Gajdzica Ignacy Jan;

- Zaręba Mirosława;
- Korentz Bogdan;
- Maciejczek Eugenia;
- Wawrzyk Kazimierz;
- Hann Krystyna Zofia;
- Przeźmiński Józef;
- Goryczka Teresa Maria;
- Suchy Jan;
- Kubień Jolanta
- Janik Władysław;

Czy wiesz, że...

Urbi et orbi (łac. miastu i światu) - to określenie uroczystego błogosławieństwa papieskiego, udzielanego przez Ojca Świętego z balkonu Bazyliki św. Piotra w Rzymie miastu i całemu światu?

Błogosławieństwo to udzielane jest po Mszy św. w wielki uroczystości roku kościelnego, np. w Boże Narodzenie czy Wielkanoc.

Błogosławieństwo to i odpust z nim związany mogą uzyskać ci, którzy uczestniczą w nim w sposób bezpośredni lub też za pośrednictwem radia czy telewizji.

„Człowiek jest Wielki nie przez to, co posiada, lecz przez to, kim jest; nie przez to, co ma, lecz przez to, czym się dzieli z innymi.”
(Jan Paweł II)

Dziękujemy Pani Teresie Mokrysz i firmie „Mokate” za całoroczne wspieranie naszej parafialnej kawiarenki „Pod Zielonym Rowerem” wspaniałą kawą i pyszną herbatą

Wdzięczni Parafianie i Duszpasterze od św. Klemensa

Rozważanie na początek roku

Żył sobie kiedyś pewien starzec, który nigdy nie był młody. I dlatego nie nauczył się jak żyć. A nie umiejąc żyć nie wiedział też jak umrzeć.

Nie znał ani nadziei, ani niepokoju; nie wiedział jak płakać ani jak się śmiać.

Nie przejmował się, ani nie dziwił tym, co zdarzało się na świecie.

Spędzał dni nudząc się na progu swojego domu i patrząc w ziemię. Nie zaszczycił nawet jednym spojrzeniem nieba – tego lazururowego kryształu, który Pan Bóg także i dla niego czyścił codziennie delikatną watą chmur.

Jakiś wędrowiec czasem go o coś zapytał. Miał bowiem tyle lat, że ludziom zdawało się, że jest bardzo mądry i pragnęli uszczknąć coś z jego wiedzy.

– Co powinniśmy robić, by osiągnąć szczęście? – pytali go młodzi.

– Szczęście jest wynalazkiem głupich – odpowiadał starzec.

Przychodzili ludzie o szlachetnych duszach, którzy pragnęli stać się pożyteczni dla bliźnich.

– Co mamy czynić, by pomóc naszym braciom? – pytali go – Kto się poświęca dla ludzi, ten jest szaleńcem – odpowiadał starzec z ponurym uśmiechem. – Jak mamy kierować nasze dzieci drogami dobra? – pytali go rodzice.

– Dzieci są jak węże – odpowiadał starzec. – Możecie się spodziewać po nich jedynie trujących ukąszeń.

Również artyści i poeci zwracali się o radę do starca, którego uważali za mędrca:

– Naucz nas jak wyrażać uczucia, które nosimy w duszy.

– Lepiej abyście milczeli – mamrotał pod nosem starzec.

Powoli jego zgorzknienie i złość zaczęły się rozprzestrzeniać, najbliższe otoczenie zmieniło się w ponury zakątek, gdzie nie rosły kwiaty, ani nie śpiewały ptaki, wiał chłodny wiatr Pesymizmu (tak bowiem nazywał się ten zły starzec). Miłość, dobroć i wielkoduszność zamrożone tym śmiertelnym podmuchem wędły i wysychały.

Wszystko to nie podobało się Panu Bogu, postanowił więc w jakiś sposób temu zaradzić.

Dobry Bóg zawołał dziecko i powiedział:

– Pójdź i ucałuj tego biednego staruszka.

Dziecko objęło swymi delikatnymi, pulchnymi rączkami szyję starca i wycisnęło wilgotny, głośny pocałunek na jego pomarszczonej twarzy.

Wówczas staruszek po raz pierwszy w życiu zdumiał się. Jego podejrzliwe oczy nagle zabłyśły. Jeszcze nigdy w życiu nikt go nie pocałował.

W ten sposób otworzyły mu się oczy na świat, a potem umarł uśmiechając się. Czasami rzeczywiście wystarcza jeden pocałunek. Jedno „Kocham cię”, nawet takie tylko wyszeptane. Jedno nieśmiałe dziękuję”. Jedna szczerza opinia. To tak bardzo łatwo uczynić kogoś szczęśliwym.

Dlaczego więc tego nie czynimy?

Dobry człowiek jest jak małe światełko. Wędruje poprzez mroki naszego świata i na swojej drodze zapala zgaszone gwiazdy (Phil Bosmans)

Dziękujemy Panu Michałowi Bożkowi i firmie „Ustronianka” za całoroczne wspieranie Parafii i kawiarenki „Pod Zielonym Rowerem”.

Wdzięczni Parafianie i Duszpasterze od św. Klemensa

Patriarchowie i Prorocy z naszego kościoła

Drugie napomnienie - znak Emanuela

10. I znowu Pan przemówił do Achaza tymi słowami:

11. Proś dla siebie o znak od Pana, Boga twego, czy to głęboko w Szeolu, czy to wysoko w górze!" 12. Lecz Achaz odpowiedział: „nie będę prosił i nie będę wystawiał Pana na próbę". 13. Wtedy rzekł (Izajasz): „Słuchajcie więc, domu Dawidowy: czyż mało wam uprzykrzać się ludziom, iż uprzykrzacie się także mojemu Bogu? 14. Dlatego Pan sam da wam znak **Oto PANNA pocznie i porodzi Syna, i nazwie Go imieniem EMMANUEL.**

Znak – jedno z głównych prorocत्व mesjańskich, wygłoszone przez Izajasza do króla Achaza w 734 roku p. n. e. zapowiadające dziewicze poczęcie i narodzenie Mesjasza, Jezusa Chrystusa, jak rozumie Ewangelia cytująca ten tekst u Mateusza Mt 1,22 i n. oraz cała tradycja Kościoła. Emmanuel (po hebrajsku – *Immanuel* – imię symboliczne, znaczy „*Bóg z nami*”).

Tradycyjna interpretacja odnosi powyższy tekst w sensie wyrazowym do Chrystusa, bo dowodzą tego 1. / Uroczysta forma prorocत्व i podobne prorocत्व w Mi 5,2; symboliczne imię Chłopca, a także wyłącznie Jemu przysługujące i nadawane: tytuły, zalety i dary osobiste oraz przymioty Jego królestwa, opisane w dalszych prorocत्वach Izajasza, 2./ Zastosowanie tego prorocत्व przez Mt 1,22 i n. do narodzenia Chrystusa i spełnienie się w Chrystusie według opowiadania Łk rozdz.1-2; 3./ Świadcstwo starożytnego przekładu Pisma Świętego, które w tłumaczy *alma(h)* wyrazami znaczącymi ściśle i wyłącznie „dziewica”. 4./ Tradycja starożytna i chrześcijańska, przejawiająca się w przekładach biblijnych, w liturgii i w pismach Ojców Kościoła, doktorów i egzegetów aż po najnowsze czasy.

Biblia Tysiąclecia. Ilustrowana zbiorami Muzeów Watykańskich t. 25. Wydawnictwo PALLOTINUM JEDNOŚĆ, Warszawa 2015. str. 15.

Średniowieczny malarz Mariotto di Nardo (1365 -1424), około1385 roku, namalował obraz, tempera na desce, zatytułowany *Zwiastowanie*. Znajduje się on w kwaterze *predelli*, w Pinakotece w Muzeum Watykańskim.

Na tym obrazie moment poczęcia obrazowany jest sceną zwiastowania: archanioł Gabriel stoi na progu izdebki Maryi i nie wchodząc do środka, przyklęka i oddaje jej hołd jako Matce Boga. Maryja studiuje Biblię otwartą na stronie z przytoczonym wyżej prorocत्वem Izajasza. Jej ręka unosi się w kierunku Ducha Świętego ukazanego pod postacią gołębicę, co wyraża słowa przyzwolenia na wolę Boga: *fiat* - „niech Mi się stanie według słowa twego”(Łk 1,38).

Przyjście Mesjasza Króla Sprawiedliwego (Iz 11)

11. 1. I wyrośnie różdżka z pnia Jessego, wypuści odrośl z jego korzeni. I spocznie na niej Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i męstwa, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej. Upodoba sobie w bojaźni Pańskiej. Nie będzie sądził z pozorów ani wyrokował według pogłosek; raczej rozsądzi biednych sprawiedliwie i pokornym w kraju wyda słuszny wyrok. Różgą swoich ust uderzy gwałtownika, tchnieniem swoich warg uśmierci bezbożnego. Sprawiedliwość będzie mu pasem na biodrach, a wierność przepasaniem łądźwi. Wtedy wilk zamieszka wraz z barankiem, pantera z kozłociem razem leżeć będą, cielę i lew paść się będą pospołu i mały chłopiec będzie je poganiał. Krowa i niedźwiedzica przestawać będą ze sobą przyjaźnie, młode ich razem będą legaty, Lew też jak wół będzie jadał słomę. Niemowlę igrać będzie na gnieździe kobry, dziecko włoży swą rękę do kryjówki żmii. Zła czynić nie będą ani działać na zgubę po całej świętej mej górze, bo kraj się napełni znajomością Pana, na kształt wód, które przepelniają morze (cdn.).

Opracowali Elżbieta i Andrzej Georgowie

Kacik poezji

Chrzest Pański

Jordan w niej Jan, w sercu skrucha
Panie Mój, ja nie jestem godny tego?
Dlaczego kochany Janie mój, to Bóg kieruje tobą.

Ty będziesz mnie chrzcili wodą tej rzeki - jestem Jezus
Ja wszystkie brudy jej zabiorę w swoim sercu ukryję
To jest przedsiónek domu Ojca do którego was zapraszam.

To jest początek Alfa, Ojca mojego, niech się spełni
Z jego woli, mojej tu jestem ,w nim moja moc
Czyń co sam Bóg Ci każe w nim jest twoja siła.

Przez Ojca mojego z jego łaski ,rozleje to morze w swoim sercu
Otworze wam Ojca drzwi, chociaż na chwilę, pokażę wejście do domu
To tylko Alfa, tego co miłosierny mój Ojciec chce dla was uczynić.

Ten chrzest od Ciebie mój Janie jest dla mnie jego wola
Prawdziwy chrzest się stanie gdy ludzie mnie zniewolą
Przybity Bóg do krzyża chrzcili będzie życiem wiecznym.

A woda, która wypłynie z boku mojego, odkupi wasze winy
Krew serca mojego, rozleje się we wszystkich rzekach- zbawieniem
Ja Jezus chrzcili was będę chlebem swojego ciała w Bogu Ojcu
i Duchu Świętym

Po wszystkie czasy będę Alfą i Omegą.

O piusce, mitrze, pierścieniu, pastorałe i krzyżu biskupim – co oznaczają, jak są wykonane – opowiedział 2 stycznia podczas kolejnej „Rozmowy poświęconej w katedrze” bp Piotr Greger. Cykliczne spotkania z hierarchą, doktorem teologii z zakresu liturgiki, mają także dać odpowiedź na nurtujące wiernych pytania na temat Kościoła.

Temat kolejnej rozmowy był okazją dla biskupa, by opowiedzieć o dniu, w którym po raz pierwszy usłyszał o swej nominacji biskupiej. „Pamiętam, jak spotkał się ze mną bp Tadeusz Rakoczy, który miał w ręku dwie rzeczy. Powiedział, że da mi coś, czego nie dają podczas święceń – piuskę i krzyż pektoralny. Tamtej piuski już nie mam, ale krzyż jest dokładnie ten sam” – wyjaśnił, wskazując na pamiątkowy symbol religijny, który należał kiedyś do Jana Pawła II.

Krzyż pektoralny bp. Gregera, przekazany w formie daru od bp. Rakoczego, jest jednym z sześciu wykonanych dla Jana Pawła II z okazji 25-lecia jego pontyfikatu.

„Ja go noszę nie tylko jako krzyż pektoralny, jak każdy biskup, ale także jako pewną formę relikwii” – dodał, przypominając zarazem, że jego nominacja nastąpiła 22 października 2011 roku, w dniu, kiedy Kościół po raz pierwszy obchodził liturgiczne wspomnienie wówczas jeszcze bł. Jana Pawła II.

„To jest jeden z wielu krzyży pektoralnych, które obecnie mam. Ten noszę najczęściej. On jest mi bardzo bliski. Kiedy mam trudne problemy do rozwiązania, patrzę na ten krzyż, wzywając wstawiennictwa św. Jana Pawła II. Sprawy się rozwiązują” – podkreślił. Zaznaczył jeszcze raz, że piuska i pektorał to dwie rzeczy, które nie wręcza się nominatowi podczas jego święceń biskupich. „Biskup nominat, od ogłoszenia do święceń, może nosić jedno i drugie” – sprecyzował.

„Krzyż wskazuje, że biskup jest świadkiem Chrystusa. Krzyż to także odpowiedzialność. Posługa biskupa czasem przynosi krzyż” – zwrócił uwagę prelegent. Wspominał w tym kontekście też słowa pochodzącego z Kęt emerytowanego ordynariusza diecezji zielonogórsko-gorzowskiej bp Adama Dyczkowskiego, który przypomniał mu kiedyś, że krzyż na piersi biskupa nie jest ozdobą, lecz ciężarem. „Krzyż zawsze musi przynosić ciężar. To droga Chrystusowa” – dodał bp Greger.

Biskup w rozmowie z ks. Jackiem Pędziwiatrem opowiedział też o historii i znaczeniu biskupiej mitry, wymowie biskupiego pierścienia i pastorałe – z czego jest wykonany i w jaki sposób można go zabierać z sobą w podróż. Uczestnicy spotkania mogli z bliska zobaczyć wszystkie rzeczy, których dotyczyła rozmowa.

Robert Karp, ze strony diecezja.bielsko.pl

Z życia parafii

●W niedzielę, 31 grudnia, zostaliśmy zaproszeni na wieczorną Eucharystię, będącą dziękczynieniem za miniony rok. Wcześniej Ks. Proboszcz odprawił nabożeństwo dziękczynno-przebłagalne. Przed wystawionym Najświętszym Sakramentem dziękowaliśmy Dobremu Bogu za nasze przeżycie kończącego się roku. Wiedząc, że nie wszystko z naszej strony było dobre, staraliśmy się za to przeprosić. Na koniec zostało odśpiewane dziękczynne *Te Deum laudamus...* Zamiast kazania Proboszcz dokonał podsumowania minionego roku. Podkreślił przy tym, że nie wszystko, co jest związane z naszą wiarą, da się policzyć. *To tylko Pan Bóg wie, czy przez ten ostatni rok staliśmy się bardziej pobożni i kochający Boga, drugiego człowieka. I kiedyś każdy z nas kiedy spotka się z Panem Bogiem, usłyszy taką „statystykę” z naszego życia. Natomiast, co możemy policzyć, zobaczyć to życie wspólnoty, bo ono się uzewnętrznia. Wspólnota żyje różnymi ważnymi wydarzeniami.* I tutaj usłyszeliśmy, że zostało ochrzczonych więcej dzieci niż w roku poprzednim, że więcej było rozdanych Komunii św., i więcej dzieci przystąpiło do pierwszej i wczesnej Komunii św. Okazało się też, że więcej niż w roku poprzednim było par, które zawarły sakrament małżeństwa, młodzieży, która przystąpiła do bierzmowania oraz osób, które przyjęły sakrament chorych. Zmarło tyle samo osób, ale mniej śmiertelnością nagłą.

W dalszej kolejności przypomniał wydarzenia kulturalne, jak różnego rodzaju występy, koncerty, wystawy organizowane w sali Czytelni Katolickiej zarówno w ramach Festiwalu Ekumenicznego jak i Dni Klemensowych.

Wspomniał nabożeństwa, które są odprawiane, a które cementują naszą wspólnotę. Także pielgrzymki, wydarzenia patriotyczne i ekumeniczne. Podkreślił nasze zaangażowanie w działalność charytatywną.

Mówiąc o sprawach materialnych wspominał otwartą kawiarenkę i remont w sali domu spotkań oraz na probostwie. Zapowiedział prowadzenie prac na cmentarzu, szczególnie związanych z wycinką drzew.

Na koniec bardzo gorąco podziękował wszystkim za zaangażowanie, zarówno w sprawy związane z organizowaniem życia parafialnego jak i z dbaniem o porządek. Zachęcił też do dalszego angażowania się w te sprawy.

*****

JUBILACI TYGODNIA

Maria Suchta

Irena Kolondra
Krystyna Zawada

Marian Sygacz

Rozalia Durczok

Bogdan Keller

Bronisława Przeźmińska

Krystyna Łakoma

Katarzyna Kubicka

Róża Dudak

Kazimiera Pietrzyk

Stanisław Kłopotowski

Zacnym Jubilatam życzymy pomyślności, zdrowia, wielu łask Bożych za wstawiennictwem Najświętszej Maryi Panny oraz radości i spokoju.

*****

Statystyka parafialna

Chrzty św.

Ogółem - 32 dzieci, w tym 17 chłopców, 15 dziewcząt; (24);

I Komunia św.

- 57 (32 dzieci); - Wczesna Komunia św. 2 (3);

Sakrament bierzmowania

35 osób; (25);

Sakrament małżeństwa

12 par; (9);

Sakrament kapłaństwa

- ; -

Sakrament chorych

126 osób; (4)

Komunie św.

Ogółem - 86 138; (83 851)

- w kościele - 84 066; (82 0484)

- u Sióstr - 565; (673)

- chorzy w domach - 308; (178)

- DSS - 1 199; (986)

Zmarło

Ogółem - 53 osoby; (53)

W tym śmiertelnością nagłą - 12 osób; (16) (w nawiasie dane z 2016r.)

Według wieku

96 lat - 1 osoba	73 lata - 3 osoby
93 lata - 1 osoba	70 lat - 1 osoba
92 lata - 2 osoby	69 lat - 4 osoby
91 lat - 2 osoby	68 lat - 1 osoba
88 lat - 2 osoby	67 lat - 1 osoba
87 lat - 2 osoba	66 lat - 1 osoba
86 lat - 1 osoba	64 lata - 1 osoba
85 lat - 3 osoby	63lata - 1 osoba
84 lata - 3 osoby	62 lata - 2 osoby
83 lata - 1 osoba	61 lat - 2 osoby
82 lata - 2 osoby	57 lat - 2 osoby
81 lat - 2 osoby	53 lata - 2 osoby
80 lat - 2 osoby	52 lata - 1 osoba
79 lat - 1 osoba	49 lat - 1 osoba
76 lat - 3 osoby	47 lat - 1 osoba
74 lata - 1 osoba	

Średnia wieku zmarłych wyniosła ok. ~74,6 lat.

Każdy nowy rok jest szansą by coś zacząć na nowo. Podobnie jak każdy miesiąc, każdy dzień, każda godzina, sekunda. Każda chwila. Tylko gdy zmienia się ta ostatnia cyfra przy pełnej dacie... Jest jakoś łatwiej. Łatwiej wziąć za siebie.

„Po górach, dolinach...”

Barbara Langhammer (red. naczelny), Roman Langhammer (skład komputerowy), Franciszek Jaworski, ks. prob. Wiesław Bajger (ogłoszenia i intencje)

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania nadesłanych materiałów i zmiany tytułów.

Wydawca: Parafia pw. św. Klemensa, papieża i męczennika w Ustroniu.

Koszt wydania: 1 zł.; ofiara dobrowolna.

Adres Redakcji: 43-450 Ustroń, ul. M. Konopnickiej 1, tel. 33 854 30 23 (Parafia: 33 854 24 49).

Strona internetowa Parafii: <http://www.parafiaustron.pl> **E-mail Redakcji:** barbaralanghammer@gmail.com